

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3426/05
21.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу за управне спорове састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца "АА", против тужене Народне банке Србије, Београд, Краља Петра број 12, ради поништаја закључка тужене бр. ПИ-1, од 25.02.2005. године, у предмету повраћаја царинских и других увозних дажбина, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.09.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА закључак Народне банке Србије, - Сектора за девизне послове и односе са иностранством, бр. ПИ-1 од 25.02.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком туженог органа одбачен је захтев тужиоца за остваривање права на повраћај царинских и других увозних дажбина и на друге мере за подстицај извоза, број 1, од 08.07.2004. године, као неблаговремено поднет.

Против наведеног закључка тужилац је благовремено поднео тужбу, којом је покренуо овај управни спор, у којој оспорава законитост оспореног закључка, због погрешне примене Одлуке о повраћају царинских и других увозних дажбина и о другим мерама за подстицај извоза, са предлогом да Врховни суд Србије поништи оспорени закључак и предмет врати Народној банци Србије на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на тужбу тужена је у свему остала при наводима из образложења свог закључка и предложила је да се тужба одбије, као неоснована.

Испитавши законитост оспореног закључка, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, образложења оспореног закључка и списка предмета, овај Суд је нашао да је тужба основана, јер у оспореном закључку није правилно примењено материјално право, због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

У спороведеном управном поступку утврђено је да је тужилац поднео, дана 08. 07. 2004. године захтев Народној банци Србије за остваривање права на повраћај царинских и других увозних дажбина и на друге мере за подстицај извоза, по основу извоза робе који је извршен у току 2002. и 2003. године, за који је стекао право на повраћај у периоду од 16. 04. 2002. до 24. 06. 2003. године (време наплате извезене робе домаће производње).

Одлуком о повраћају царинских и других увозних дажбина и о другим мерама за подстицај извоза («Службени лист СРЈ», бр. 81/93...12/99 и «Службени гласник РС», бр. 48/2003, у даљем тексту: Одлука из 1994. године), која је ступила на снагу 01. 01. 1994. године, у одредбама тачака 1. и 11, прописано је да предузећа и друга правна лица (у даљем тексту: предузеће) кад наплате извезену робу домаће производње, односно кад наплате услуге, остварују право на повраћај царине и других увозних дажбина, као и на друге мере подстицаја извоза, утврђене чланом 61. Закона о спољнотрговинском пословању (у даљем тексту: право на повраћај) на начин и под условима прописаним овом Одлуком и да захтев за остваривање права из ове одлуке предузеће подноси филијали Народне банке Југославије, надлежној према седишту предузећа које је извезло робу, односно пружио услуге, према обрасцу и са документацијом коју пропише Народна банка Југославије. Значи, ова Одлука није везала подношење захтева од стране предузећа за остваривања права из одлуке за било какав рок.

Одлуком о повраћају царинских и других увозних дажбина и о другим мерама за подстицај извоза («Службени гласник РС», бр. 34/04, 78/04 и 54/05, у даљем тексту Одлука из 2004. године), која је ступила на снагу 14. 04. 2004. године, у тачкама 1. и 7. прописано је да предузећа, друга правна лица и предузетници (у даљем тексту: предузеће) кад наплате извезену робу домаће производње, односно кад наплате услуге, остварују право на повраћај царине и других увозних дажбина, као и на друге мере подстицаја извоза утврђене чланом 61. Закона о спољнотрговинском пословању (у даљем тексту: право на повраћај) на начин и под условима прописаним овом Одлуком и да захтев за остваривање права из ове одлуке предузеће подноси Народној банци Србије, према обрасцу и са документацијом коју пропише Народна банка Србије, у року од 180 дана од дана стицања права на повраћај. У одредби тачке 11. ове Одлуке предвиђено је да даном ступања на снагу ове Одлуке престаје да важи Одлука из 1994. године, а ова Одлука не предвиђа своје ретроактивно дејство.

При оваквој правној регулативи, Врховни суд Србије сматра да су, за остварење права на повраћај царинских и других увозних дажбина и на друге мере за подстицај извоза, која су настала по Одлуци из 1994. године, благовремени захтеви предузећа који су поднети у предвиђеном року од 180 дана од дана ступања на снагу Одлуке из 2004. године. Ово због тога што Одлука из 1994. године временски не ограничава подношење захтева за остваривање права на повраћај, затим што Одлука из 2004. године ограничава то право на рок од 180 дана од дана ступања на снагу те Одлуке и што та одлука не предвиђа своје ретроактивно важење за остваривање права из одлуке. Ступањем на снагу Одлуке из 2004. године престаје да важи Одлука из 1994. године, па се право на подношење захтева за остваривање права на повраћај, које је настало у време важења старе одлуке, протеже и на временски рок одређен новом одлуком.

Тужилац је поднео захтев за повраћај царинских и других увозних дажбина и за остваривање другим мера за подстицај извоза дана 08. 07. 2004. године, па је тај његов захтев благовремено поднет јер је поднесен у року одређеном Одлуком из 2004. године. Да би се законито одлучило о захтеву тужиоца потребно је да се уз поштовање правила поступка утврде релевантне чињенице и правилно примени материјално право, што ће тужени орган учинити у поновном поступку.

Због изнетог је, на основу одредбе члана 41. став 1. и 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, уважена тужба и поништен је оспорени закључак, с тим што је тужени орган у поновном поступку везан правним схватањем суда и примедбама суда у погледу поступка, на основу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 21. 09. 2006. године, У. број 3426/05

Записничар Председник већа-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ